

BEHOLD THE BREATH OF RESURRECTION

*If Christ has not been raised, then our preaching
is in vain and your faith is in vain.*

I Corinthians 15:14

At the end of the forty days of Great Lent, the Christian world prepares to celebrate the Church's greatest feast and the anchor of the Christian faith—the Holy Resurrection of Christ. Without this faith, Christianity's entire preaching is shaken and collapses. Without this faith the life lived by a Christian is devoid of meaning, since the days of our lives are in anticipation of the coming life with hope that is strengthened by faith without any doubt.

The events of the Resurrection are clearly attested in the Gospels by those who lived with the Lord after the Resurrection, who received their apostolic mission, and were filled with the miraculous spiritual force of amazement, and were witness, even unto death, to resurrected life. They saw the first fruit of resurrection and had complete trust in their Teacher—in Christ. Still, the Apostle Paul, who had been a persecutor of Christians, became the indefatigable and faithful preacher of Christianity after his miraculous meeting with Christ. His encounter with the Lord became a non-negotiable testimony. The Apostle Paul is so certain of the truth of his declaration—the concept and truth of the Resurrection—that he even says that his entire preaching is without meaning, is in vain, if Christ was not resurrected.

The Christian Church based its entire faith on the Resurrection. The Resurrection did not become just an historical event; it became the Apostles and the Church's great vitality, and the purpose of a Christian's way of life. The Church's existence became anchored in the faith of the Resurrection, and with the power of that force the Church continued to exist in spite of centuries of persecution. The Church exists now, and will continue to exist, despite all attacks by enemies.

The Armenian Church, faithful to Universal Church doctrine, had the same faithfulness, and even more so, preaching and living the concept and veracity of the Resurrection. So much so that as a church and people our resurrection became our miraculous survival, which after the horror of death and terror of genocide gave us strength and resolve to defeat death by dying, exactly like our Lord, who “by his death defeated death and with His resurrection granted us new life.” (Book of Hours)

* * *

Last year our church and people experienced the reward of their faithfulness and dedication when the Martyrs of the Genocide were canonized and we remembered and reminded others of the just cause of the blood they shed. It is the breath of the Resurrection that hovers in the soul of every Armenian. Beyond being part of our normal life, that breath must become a

message and a duty so that our nation's resurrection is witness to Christ's resurrection, our faith and the declaration of our eternal faithfulness to our Lord Jesus Christ.

And, just as throughout the centuries, may the Resurrection remain now and always the power of our survival, and the impetus and constructive power of the Armenian Church, for the sake of the splendor of the Armenian church, people and homeland.

Christ is resurrected from death. Yes, truly, our Savior Jesus Christ is resurrected.

ARCHBISHOP OSHAGAN

Prelate

Eastern Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America

Easter 2016

ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՇՈՒՆՉՆ Է ԱՅԱ

«Եթէ Զրիստոս յարութիւն առած չէ,
զուր է մեր քարոզութիւնը եւ
զուր է նաեւ ձեր հաւատքը»: (Ա. Կր 15.14)

Մեծ Պահքի քառասուն օրերու աւարտին, քրիստոնեայ աշխարհը կը պատրաստուի տօնելու Եկեղեցւոյ մեծագոյն տօնը եւ քրիստոնեական հաւատքի խարիսխը եղող Զրիստոսի Սուրբ Յարութիւնը: Առանց այս հաւատքին, քրիստոնէութեան ամբողջ քարոզութիւնը կը խախտի ու կը կործանի. առանց այս հաւատքին, քրիստոնեայ անհատին ապրած կեանքը իր իմաստէն կը պարպուի, քանի կեանքի մեր օրերը զսպանակուած են գալիք կեանքին յոյսով եւ ամրապնդուած՝ առանց կասկածի հաւատքով:

Յարութեան դէպքը հաստատ վկայութեամբ արձանագրուած է Աւետարաններուն մէջ, այն անձերուն կողմէ, որոնք Զրիստոսի յարութենէն ետք ապրեցան Տիրոջ հետ, ստացան իրենց առաքելութեան պատգամը, լեցուեցան հոգեկան զարմանահրաշ կորովով եւ իրենց կեանքին իսկ գնով վկայեցին յարութեան կեանքին, եւ այդ յարութեան առաջին պտուղը եւ կատարեալ ապահովութիւնը տեսան իրենց Վարդապետին՝ Զրիստոսի մէջ: Տակաւին, Պօղոս Առաքեալ, որ հալածողն էր Զրիստոսի հետեւորդներուն, Զրիստոսի հետ հրաշալի իր հանդիպումէն ետք դարձաւ անխոնջ ու հաւատարիմ քարոզիչը քրիստոնէութեան, Տիրոջ հետ իր հանդիպումը ունենալով որպէս յարութեան անսակարկ վկայութիւն: Պօղոս Առաքեալ այնքան վստահ է իր յայտարարութեան ճշմարտութեան, այսինքն յարութեան գաղափարին եւ իրականութեան, որ կը համարձակի նոյնիսկ ըսել, թէ իր ամբողջ քարոզութիւնը անիմաստ է, ի զուր է, եթէ Զրիստոս յարութիւն չէ առած:

Քրիստոնեայ Եկեղեցին յարութեան վրայ հիմնեց իր ամբողջ հաւատքը: Յարութիւնը չմնաց պարզապէս պատմական դէպքի մը արձանագրութիւնը, այլ դարձաւ առաքեալներուն եւ Եկեղեցւոյ հսկայական ուժականութիւնը, դարձաւ նպատակը քրիստոնեային կեանքին եւ ապրելակերպին: Եկեղեցւոյ կենսունակութիւնը յարութեան հաւատքով խարսխուեցաւ, որուն զօրութեամբ ապրեցաւ՝ հակառակ դարերու ընթացքին իր դէմ սարքուած բոլոր հալածանքներուն: Նոյն այդ զօրութեամբ Եկեղեցին կ'ապրի ու պիտի շարունակէ ապրիլ՝ հակառակ իր դէմ արձակուած թշնամական բոլոր նետերուն:

Հայ Եկեղեցին, հաւատարիմ քրիստոնեական ընդհանրական Եկեղեցւոյ վարդապետութեան, ունեցաւ նոյն հաւատարմութիւնը, եւ նոյնիսկ անելիով քարոզելով ու ապրելով յարութեան գաղափարն ու ճշմարտութիւնը: Այնքան, որ որպէս Եկեղեցի եւ ժողովուրդ, մեր յարութիւնը դարձաւ մեր գոյատեւումի հրաշքը, որ մահուան սարսափէն եւ ցեղասպանութեան արհաւիրքէն ետք, մեզի տուաւ ոյժ եւ կամք՝ մեր մահով մահուան վրայ յաղթանակ տանելու, ճիշդ մեր Տիրոջ նման, որ իր «մահով մահը սպաննեց եւ իր յարութեամբ մեզի նոր կեանք պարգեւեց» (Ժամագիրք):

***

Անցեալ տարի մեր Եկեղեցին եւ ժողովուրդը ունեցաւ իր հաւատարմութեան եւ նուիրումին վարձատրութիւնը, երբ սրբադասուեցան Հայոց Ցեղասպանութեան նահատակները եւ արժանաւորապէս յիշեցինք եւ յիշեցուցինք անոնց թափած արեան արդար դատը: Յարութեան շունչն է, որ կը սաւառնի իւրաքանչիւր հայու հոգիին մէջ: Այդ շունչը սովորական ապրումէ անդին անհրաժեշտ է, որ դառնայ պատգամ եւ պարտաւորութիւն, որպէսզի մեր ազգին յարութիւնը ըլլայ վկայութիւնը Քրիստոսի յարութեան մեր հաւատքին եւ արտայայտութիւնը յաւիտենական մեր հաւատարմութեան՝ հանդէպ մեր Տիրոջ Յիսուս Քրիստոսի:

Եւ ինչպէս բոլոր դարերու ընթացքին, այժմ եւ յաւիտեան յարութիւնը թող ըլլայ եւ մնայ ուժականութիւնը մեր գոյատեւումին եւ մղիչ ու շինիչ ոյժը Հայ Եկեղեցւոյ, Հայ ժողովուրդին եւ Հայրենիքին պայծառութեան:
Քրիստոս յարեաւ ի մեռելոց: Այո՛, ճշմարտապէս յարուցեալ է մեր Փրկիչը՝ Յիսուս Քրիստոս:

Օշական Արքեպիսկոպոս
Առաջնորդ
Ամերիկայի Արեւելեան Թեմի

Սուրբ Յարութիւն,
27 Մարտ, 2016